

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.1962, sp. zn. 2 To 14/63, ECLI:CZ:KSBR:1962:2.TO.14.1963.1

Číslo: 30/1963

Právní věta: U pachatelů trestných činů spáchaných pod vlivem alkoholu, kteří ve výrazné míře podléhají nadměrnému požívání alkoholu a u nichž jsou tyto sklony chorobné povahy, musí orgány činné v trestním řízení zjišťovat předpoklady pro ochranné léčení.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 29.11.1962

Spisová značka: 2 To 14/63

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Alkohol, Ochranné léčení, Opilství, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 72

§ 238 141/1961 Sb. § 254

§ 258

§ 269

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný se pod vlivem alkoholu za použití násilí (vyražením dveří) dostal do bytu své bývalé manželky a uvnitř pak příslušníkům domácnosti vyhrožoval. Toto zjištění učinil okresní soud základem svého rozsudku, jímž obžalovaného uznal vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák., a jímž mu uložil trest šesti měsíců odnětí svobody nepodmíněně.

Krajský soud v Brně k odvolání obžalovaného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. zrušil ve výroku o trestu a věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil soudu prvního stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí okresního soudu způsobem, jaký předepisuje ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. Shledal, že první soud otázku viny vyřešil ve shodě s výsledky řízení, které, pokud se týče podstaty jednání pachatele, vyzněly jednoznačně. Také právní posouzení případu odpovídá zákonu.

Ohledně výroku o trestu rozsudku soudu prvního stupně třeba říci, že důvody, jež vedly soud k postihu obžalovaného ve formě ztráty osobní svobody, nejsou podružné a malicherné. Obžalovaný byl

již třikrát stíhán před soudem a projevuje silný sklon k alkoholu. Přesto se však odvolací soud domnívá, že zatím nebyly objasněny všechny skutečnosti, jež třeba pokládat za důležité pro rozhodnutí o trestu a případně i o opatření souvisícím.

Obžalovaný je dělnického původu a pracuje jako tesař. Jde o příslušníka dělnické třídy. Naposledy byl obžalovaný trestán v roce 1957, kdy mu byl uložen trest šesti měsíců nápravného opatření za urážku veřejného činitele. Od posledního odsouzení do doby spáchání trestného činu, který je nyní posuzován, uplynula tedy delší doba. To jsou okolnosti, jež při rozhodování o trestu u pracujícího nelze pominout. Obsah spisů, jež se týkají předchozích odsouzení obžalovaného, a také zjištění učiněná v souzené věci ukazují, však na to, že obžalovaný ve výrazné míře podléhá alkoholu. Vše nasvědčuje tomu, že tyto sklony jsou až chorobné povahy. Bylo proto na místě uvažovat o opatření, jež by bylo způsobilé přivést obžalovaného na správnou cestu a zjistit, zda jsou k tomu podmínky, zejména po zdravotní stránce. Okresní soud tedy, i když v tomto směru nebyl učiněn návrh, měl provést šetření a podle jeho výsledků rozhodnout o protialkoholním ochranném léčení (§ 72 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zák.). Takto zatím nebylo postupováno, a proto krajský soud svým rozhodnutím po zrušení části rozsudku vrací věc znovu do stadia řízení před prvním soudem. Zde bude třeba provést podle uvedeného pokynu potřebné šetření, a pak podle okolností uvažovat o vyslovení ochranného léčení. Zároveň však bude nutno znovu rozhodnout o trestu a to po zjištění, zda obžalovaný od události, která je předmětem tohoto řízení, změnil své chování ve svém bydlišti i na pracovišti, zda dosavadní řízení vedlo u něho ke snaze o nápravu. Bude tudíž žádoucím nalézt takové řešení (v otázce trestu i ochranného opatření), jež by bylo plně způsobilé účinně přispět k převýchově obžalovaného.